

Батько к.б.н., професора Сергія Іллічевського (1895-1961/2?) – флориста, геоботаніка, краєзнавця, діяча природоохоронного руху [3], випускника природничого відділення ПІНО 1923 р. Відомо, що С.О.Іллічевський на рубежі 1930–1940-х рр. у Полтаві доглядав хворого батька. Поки що не вдалося встановити рік, коли завершився життєвий шлях О.О.Іллічевського.

Джерела

1. Центральний державний архів вищих органів влади. – Фонд 166. – Оп. 12. – Спр. 2934.
2. http://www.history.univ.kiev.ua/ethnology/journal/ethnic_history_8/8_16.pdf
3. <http://www.ecoethics.ru/old/b42/52.html>
4. Кигим С.Л. Первый известный фотопортрет С.О. Илличевского: история поиска и описание // Полтавский краеведческий музей: Сб. науч. статей. Малоизвестные страницы истории, музееведение, охрана памятков. - Выпуск VI / Редкол.: Волошин Ю.В., Киридон А.М., Мокляк В.О. и др. – Полтава: Дивосвіт, 2011. – С. 299-304.

Наукова публікація:

Іллічевський О.О. Алювіальні ґрунти Куземинського лучного масиву // Луки водозбору р. Ворскли. – Записки Полтавського с.-г. ін-ту. – Т. 4. – 1930.

СОКОЛОВ Михайло Олександрович

Народився в 1879 році в місті Гатчина Петербурзької губернії. Закінчив школу при Гатчинській учительській семінарії, потім навчався в міському училищі, після закінчення якого в 1895-1898 рр. продовжив навчання в Псковському землемірному училищі, а в 1898-1903 рр. – у Межевому інституті (отримав кваліфікацію «межовий інженер»). У 1903-1904 рр. працював у повітовій земельній комісії м. Перм. У 1904-1906 рр. служив за власним вибором в армії (прапорщиком). Після звільнення з армії з 1906 року працював в Межевому відомстві по різних губерніях Російської імперії, зокрема, й у Полтаві. В 1908/1909 і в 1919 роках керував практикою слухачів Полтавського землемірного училища, а в 1909/1910 навчальному році викладав геодезію на курсах в Харкові.

Брав участь у Першій світовій війні, як прапорщик піхоти, потрапив у німецький полон (в 1917 році був переправлений у Данію). Тільки в 1918 році повернувся до Полтави й працював тут за спеціальністю.

Із 1920 року знову займався викладацькою діяльністю (викладав геодезію в професійно-технічній школі при Першому українському технікумі й в межовому технікумі; в 1920-1925 рр. – в полтавській індустріальній та професійній школі, торгово-промисловій школі; в 1925/1926 рр. – в лектор землемірно-землеупорядчих курсів; 1922-1927 роках – полтавській землеупорядчій школі, індустріальному та землеупорядчому технікумі тощо). З 1921 року працює та-

кож у полтавському губернському комунальному відділі.

Коли в 1933 році у педагогічному інституті був відкритий географічний відділ, Михайла Олександровича запросили на посаду нештатного викладача геодезії та топографії (Наказ № 65 від 10.09.1933р.). Вдруге його зарахували на посаду нештатного доцента курсу геодезія з погодинною оплатою Нака-

зом №15 з 15 січня 1935 р. (для студентів уже фізико-математичного факультету).